

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/165/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314224800
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Czafiková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4314224800.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Czafikovou v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, reg. č. 542 097 902, so sídlom Boulevard Hausmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: O. Z., R.. XX.XX.XXXX, D. Ž. XXX/X, K., o zaplatenie 1.135,87 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 245,11 eur spolu s úrokom vo výške 27,48 % ročne zo sumy 930,89 eur od 06.02.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 245,11 eur od 06.02.2014 do zaplatenia, všetko v splátkach po 15,00 eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod stratou výhody splátok vždy k poslednému dňu bežného mesiaca.

Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 09.12.2014 doručenou Okresnému súdu Levice dňa 18.12.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.135,87 eur s príslušenstvom. Žaloba bola dňa 09.03.2015 postúpená Okresnému súdu Komárno ako súdu miestne príslušnému na konanie.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 24.07.2012 uzavrel právny predchodca žalobcu (spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s.) ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,00 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 992,17 eur. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu do dňa podania žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 90,21 eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 05.02.2014 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Žalobca má voči žalovanému ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti

v celkovej výške 1.135,87 eur (930,89 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 148,41 eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 36,67 eur z titulu dlžného poistného z úveru; 19,90 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 930,89 eur od 06.02.2014 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.115,97 eur od 06.02.2014 až do zaplatenia.

3. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty zo dňa 24.07.2012, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05.02.2014 a doklad preukazujúci doručenie predmetného oznámenia žalovanému, výpis z úverového účtu žalovaného.

4. Dňa 03.06.2015 na výzvu súdu zaslal právny predchodca žalobcu súdu špecifikáciu žalovanej sumy, v ktorej uviedol, že žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 992,17 eur tak, že sumu 961,07 eur žalovaný čerpal platbami na vybraných obchodných miestach, financovaním na svoj účet a poistením platieb podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov a sumu 31,10 eur predstavujú poplatky za výber hotovosti z bankomatov, ktoré žalobca účtoval žalovanému ako súčasť úverovej istiny podľa sadzobníka poplatkov. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 90,21 eur. Úroková sadzba bola medzi žalobcom a žalovaným dohodnutá vo výške 26,68 % ročne, ako to vyplýva aj zo základných podmienok zmluvy v bode 1.1. časti 2. Úverovej zmluvy. Žalovaný výšku úrokovej sadzby nijako nerozporoval, naopak so všetkými zmluvnými podmienkami súhlasil, čo potvrdil svojim podpisom na zmluve. V priebehu úverového vzťahu došlo k znižovaniu úrokových sadzieb, v dôsledku čoho bola aj žalovanému znížená úroková sadzba na 27,48 % ročne, o čom bol žalovaný informovaný v pravidelnom mesačnom výpise z úverového účtu. Žalobca si v súlade s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka uplatňuje aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 19,90 eur, ktoré účtoval žalovanému dňa 01.07.2013. Tieto náklady si žalobca uplatňuje ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady spojené so zasielaním SMS správ. Jedná sa o náklady, ktoré žalobca vynakladal na to, aby žalovaného upozornil na omeškanie so splácaním pred podaním samotnej žaloby. K svojmu podaniu právny predchodca žalobcu priložil potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, potvrdenie o prijatých splátkach, generálny výpočet nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a sadzobník poplatkov.

5. Na pojednávaní dňa 29.02.2016, ktoré súd vykonal v neprítomnosti ospravedlneného žalobcu, žalovaný v rámci výsluchu uviedol, že s právnym predchodcom žalobcu uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere na zakúpenie farebného televízora za 799,00 eur. Tento úver sa zaviazal splácať po 30,00 eur a voľačo dva alebo tri roky. Tento úver v celom rozsahu uhradil vrátane úrokov a poplatkov. Inú zmluvu s právnym predchodcom žalobcu nechcel uzavrieť. Raz prišla poštárka a doručila mu listovú zásielku od právneho predchodcu žalobcu, v ktorej bola kreditná karta. Bol nútený použiť túto kartu, lebo má 4 deti, nemali peniaze ani na jedlo, tak uvažoval tak, že keď mu poslali kartu, bude ju používať. Pokiaľ mohol, tento úver aj splácal, ale skoro 2 roky je nezamestnaný, dostáva dávky v hmotnej núdzi vo výške 60,00 eur, iné príjmy nemá, jeho rodina má celkovo príjem 330,00 eur, z toho musí zaplatiť nájomné 250,00 eur. Dlžobu, ktorú má voči žalobcovi by chcel uhradiť v splátkach vo výške 10,00 - 15,00 eur, viac nemôže platiť, lebo nemá z čoho. Žalovaný má občas nejakú príležitostnú prácu a občas mu pomôže jeho matka.

6. Dňa 29.02.2016 súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 10C/165/20105-46 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 870,86 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 06.02.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania do rúk právneho zástupcu žalobcu v sume 130,67 eur, z toho titulom súdneho poplatku 37,86 eur, z titulu trov právneho zastúpenia 92,81 eur, všetko v splátkach po 15,00 eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod stratou výhody splátok vždy k poslednému dňu bežného mesiaca. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Súd zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným považoval pre absenciu základnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 od. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch a žalovaného zaviazal na zaplatenie rozdielu medzi vyčerpaným

úverovým rámcom 961,07 eur a uhradenou sumou 90,21 eur. Náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 19,90 eur súd žalobcovi nepriznal, keďže žalobca nepreukázal individuálnosť dohody o paušálnej náhrade nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v uplatnenej výške a vznik týchto nákladov ani nepreukázal.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, odvolanie, keďže má za to, že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. O podanom odvolaní rozhodol odvolací súd uznesením č.k. 8Co/460/2016-67 zo dňa 26.01.2017 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti a výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo svojom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že záver súdu prvej inštancie, že úver je bezúročný a bez poplatku postráda vysvetlenie dôvodov, prečo uvedené údaje v zmluve nepovažoval za súladné s § 9 ods. 2 písm. k/, čo činí rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľným, v dôsledku čoho svojím postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zároveň odvolací súd poukázal na odvolanie žalobcu, že v danej veci bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver formou tzv. povoleného prečerpania. V zmysle § 2 písm. e/ zák. č. 129/2010 Z. z. povoleným prečerpaním je forma spotrebiteľského úveru, ktorá umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa. S prihliadnutím na citované ustanovenie zákona sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom žalobcu, že v posudzovanej veci bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver s povoleným prečerpaním, ktorého právna úprava je súčasťou zákona č. 129/2010 Z. z. a vzťahujú sa naň ustanovenia zákona citované v § 1 ods. 5. V časti uplatneného nároku na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 19,90 eur odvolací súd uviedol, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že náklady na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobca nepreukázal.

8. Súd dňa 16.11.2017 vykonal vo veci pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, výpisom z úverového účtu, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov, potvrdením o prijatých splátkach, generálnym výpočtom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a sadzovníkom poplatkov a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 24.07.2012 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému kreditnú kartu. Žalovanému bol na základe uzavretej zmluvy poskytnutý revolvingový úver s dohodnutou výškou úverového rámca 5.000,00 eur, úrokovou sadzbou vo výške 26,68 % a výškou mesačnej splátky min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 eur. Žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal spolu sumu 992,17 eur a uhradil sumu 90,21 eur. Keďže žalovaný si neplnil svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 05.02.2014 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere nesplnil, preto sa jeho zaplatenia domáha žalobca na súde.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

12. Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 odsek 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6,7 a 8, § 11, § 15 ods. 1 a 2, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

18. Podľa § 2 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Rozsudkom č.k. 10C/165/2015-46 zo dňa 29.02.2016 súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 870,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 06.02.2014 do zaplataenia. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.04.2016. V časti, v ktorej bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v časti trov konania, bol rozsudok súdu prvej inštancie odvolacím súdom zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Predmetom konania je teda zostávajúca suma vo výške 265,01 eur (žalovaná suma 1.135,87 eur - priznaná suma 870,86 eur), úroky vo výške 27,48 % ročne zo sumy 930,89 eur od 06.02.2014 do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 245,11 eur (požadovaných 1.115,97 eur - priznaných 870,86 eur) od 06.02.2014 do zaplataenia.

22. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 24.07.2012 platne uzavretá Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, teda svojim charakterom revolvingový úver, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 5.000,00 eur, ktorý žalovaný využíval a vyčerpil z neho 992,17 eur. Žalovaný nedodrжал podmienky pre splácanie a dostal sa do omeškania so splácaním úveru. Žalovaný uhradil len časť dlžnej sumy vo výške 90,21 eur. Právny predchodca žalobcu preto dňa 05.02.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Súd považoval žalobcom uplatnenú pohľadávku vo výške 1.115,97 eur pozostávajúcu z úverovej istiny 930,89 eur, dlžných úrokov z úveru vo výške 148,41 eur a dlžného poistného vo výške 36,67 eur za dôvodnú, keďže žalobca dostatočným spôsobom preukázal, že žalovaný čerpal finančné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty, tieto nevrátil, pričom dlžná suma vyplýva zo žalobcom predložených listinných dôkazov. Dlžnú sumu nenamietal ani žalovaný. Keďže suma 870,86 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 06.02.2014 do zaplataenia už bola právnemu predchodcovi žalobcu priznaná právoplatným rozsudkom č.k. 10C/165/2015-46 zo dňa 29.02.2016, súd žalovaného zaviazal na úhradu zvyšku vo

výške 245,11 eur (1.115,97 eur - 870,86 eur). Keďže žalovaný sa s úhradou tejto sumy dostal do omeškania, súd mu uložil aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania. Žalobca si úroky z omeškania uplatnil odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 05.02.2014, t.j. od 06.02.2014 do zaplatenia. Výšku úroku z omeškania určuje Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. Keďže záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, v zmysle § 10c predmetného nariadenia výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Výška úrokov z omeškania bola do 31.01.2013 o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 245,11 eur od 06.02.2014 do zaplatenia.

23. Súd ďalej žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úroku vo výške 27,48 % ročne zo sumy 930,89 eur od 06.02.2014 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, keď mal za to, že úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neustanovuje, za akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vzhľadom na uvedené nemožno vylúčiť, aby si zmluvné strany v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú) dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku, pretože istinu v zjednanej lehote splatnosti veriteľovi nevráti. Tomuto záveru zodpovedá i to, ako sú právnou teóriou a rozhodovacou praxou súdov vnímané inštitúty zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Zatiaľ čo zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškania so splatením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ich môže veriteľ požadovať, i keď neboli dojednané (§ 517 ods. 2 OZ). Pritom platí, že môžu existovať popri sebe (pozri rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/1014/2015-93 zo dňa 16.03.2017). Z bodu 4.4. časti 3 zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobcovi vznikol nárok na úrok z nesplatennej istiny revolvingového úveru od doby poskytnutia revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu. Na základe uvedených skutočností súd žalobe vyhovel aj v časti úrokov vo výške 27,48 % ročne zo sumy dlžnej úverovej istiny vo výške 930,89 eur od 06.02.2014 do zaplatenia.

24. Vychádzajúc zo žiadosti žalovaného o možnosť zaplatiť dlžnú sumu v splátkach súd aplikujúc § 232 ods. 4 CSP umožnil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach. Súd zohľadňujúc finančné a sociálne pomery žalovaného určil mesačnú splátku vo výške 15,00 eur, ktorú považoval za primeranú výške dlžnej sumy a dobe jej splácania, pričom uloženie povinnosti zaplatenia dlžnej sumy v splátkach a ich výška s ohľadom na postavenie obchodnej spoločnosti žalobcu na finančnom trhu nijako neohrozí jeho ďalšie podnikateľské aktivity a ani vážne nezasiahne jeho majetkovú sféru. Splatnosť každej mesačnej splátky súd určil vždy do posledného dňa každého mesiaca počnúc od právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok.

25. Vo zvyšnej časti, teda v časti o zaplatenie sumy 19,90 eur titulom náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, súd žalobu zamietol, keď mal za to, že tieto náklady žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Podľa žalobcu ide o náklady na poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady spojené so zasielaním SMS správ, ktoré žalobca vynakladal na to, aby žalovaného upozornil na omeškanie so splácaním pred podaním samotnej žaloby a ktoré si účtuje podľa generálneho výpočtu nákladov. Súd má za to, že primárnym predpokladom toho, aby mohla byť náhrada týchto nákladov žalobcovi priznaná, je preukázanie ich skutočného vzniku. Žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaného upozorňoval na omeškanie so splácaním dlhu a že mu v tejto súvislosti vznikli náklady, preto v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno, v dôsledku čoho súd žalobu v tejto časti zamietol.

26. Keďže v časti, v ktorej súd rozsudkom č.k. 10C/165/2015-46 rozhodol o náhrade trov konania bol tento rozsudok odvolacím súdom zrušený, súd rozhodoval opätovne o nároku na náhradu trov celého prvoinštančného konania, ako aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V časti, v ktorej súd žalobe vyhovel (1.115,97 eur s príslušenstvom) mal úspech v spore žalobca, preto v tejto časti vznikol nárok na náhradu trov konania jemu. Vo zvyšnej časti (19,90 eur) súd žalobu zamietol, preto v tejto časti vzniklo právo na náhradu trov konania žalovanému. Možno teda vyhodnotiť,

že žalobcov hrubý úspech v spore predstavuje 98,25 %. Hrubý úspech žalovaného predstavuje 1,75 %. Keďže neúspech žalobcu v konaní bol len nepatrný, súd mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z toho, že žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, keďže odvolací súd na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, preto súd žalobcovi priznal aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.).